U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **R. A.**, zastoupené JUDr. Romanou Lužnou, advokátkou se sídlem v Brně, Heinrichova 16, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2013, č. j. OAM-53/ZA-ZA04-ZA14-2013, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 9. 2013, č. j. 56 Az 4/2013 - 55,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna advokátky JUDr. Romany Lužné **se určuje** částkou 4.114 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1.] Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení výše nadepsaného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta její žaloba směřovaná proti rozhodnutí žalovaného o zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „zákon o azylu“).

[2.] Nejvyšší správní soud se předně zabýval otázkou přijatelnosti kasační stížnosti. Podle ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen: „s. ř. s.“) musí kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatelky. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti

kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat na usnesení zdejšího soudu ze dne 26. 4. 2006, sp. zn. 1 Azs 13/2006, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS (veškerá judikatura tohoto soudu je dostupná na www.nssoud.cz). V tomto usnesení je zejména konstatováno, že přijatelnou může být shledána kasační stížnost, pokud (1.) se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, (2.) se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně, (3.) se jedná o případ nutnosti učinit tzv. judikatorní odklon a konečně (4.) bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele. O toto zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud krajský soud nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu, případně v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva.

[3.] V nyní projednávaném případě spatřuje stěžovatelka přijatelnost kasační stížnosti ve „vytýkaných vadách“. Tyto spatřuje v nedostatečném zjištění její situace z hlediska tzv. humanitárního azylu, případně doplňkové ochrany, kdy se žalovaný i krajský soud spokojili pouze s jejím tvrzením ohledně zdravotního stavu a tento blíže nezkoumali; zejména se nesnažili zjistit obsah lékařské zprávy. Nevypořádána zůstala rovněž otázka možné represe ze strany státu za dlouhý pobyt v cizině. Napadený rozsudek je proto i nepřezkoumatelný.

[4.] Nejvyšší správní sud konstatuje, že otázkou humanitárního azylu se ve svojí dřívější judikatuře již dostatečně zabýval, a tato stížnostní námitka proto nemůže založit přijatelnost kasační stížnosti. Z judikatury např. plyne, že v případě tvrzené nemoci se musí jednat o tak závažné onemocnění, které dosahuje – v případě návratu do státu původu, neschopného zajistit odpovídající zdravotní péči – intenzitu mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení (rozsudek ze dne 23. 9. 2009, č. j. 1 Azs 43/2009 - 66; veškerá judikatura je dostupná na www.nssoud.cz), resp. musí se jednat o přímé ohrožení života (rozsudek ze dne 27. 11. 2003, č. j. 4 Azs 27/2003 - 55). Takovéto závažnosti nicméně zdravotní potíže stěžovatelky ani podle jejích vlastních tvrzení zjevně nedosahují (v minulosti prodělala operaci žlučníku, trpí vysokým krevním tlakem a má bolesti kloubů a zad – viz protokol o pohovoru ze dne 14. 2. 2013).

[5.] Pokud spatřuje stěžovatelka vadu řízení v tom, že nebyl proveden důkaz lékařskou zprávou, soud uvádí, že pokud by se tato námitka ukázala relevantní, mohlo by to vést k naplnění „čtvrtého“ důvodu přijatelnosti kasační stížnosti, tj. k případu tzv. opomenutého důkazu, kdy by toto pochybení mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatelky. V nyní projednávaném případě tomu však zjevně není. V soudním řízení totiž stěžovatelka žádnou lékařskou zprávu nepředložila a neučinila tak ani ve správním řízení, když z obsahu spisu plyne, že během pohovoru byla i vyzvána k doložení svých tvrzení, nicméně uvedla, že nic nemá a že nenavrhuje doplnění podkladů. Zde je třeba rovněž připomenout, že žadatele o poskytnutí mezinárodní ochrany stíhá břemeno tvrzení a částečně též břemeno důkazní, takže bylo na stěžovatelce, aby případné zásadní zdravotní problémy v řízení o udělení mezinárodní ochrany přinejmenším tvrdila.

[6.] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny posuzované námitky podávané v kasační stížnosti, a její

přijatelnost soud neshledal ani v tvrzeném porušení procesního práva. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

[7.] O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s.

[8.] Odměna zastupující advokátky byla určena podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, na částku 3.400 Kč. Jelikož se jedná o plátce DPH, což bylo ověřeno doloženým osvědčením, Nejvyšší správní soud přiznanou odměnu navýšil o sazbu této daně ve výši 21 % na výslednou částku 4.414 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. prosince 2013

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu